

РЕШЕНИЕ

№ 2186

гр. Пловдив, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Доника Ил. Тарева Пехливанова

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. ДЖЕНЕВА
като разгледа докладваното от Доника Ил. Тарева Пехливанова
Административно наказателно дело № 20215330207100 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш Серия К № 4581314 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който Г. Н. В., ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 189, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е санкциониран с „глоба“ в размер на 300.00 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят, Г. Н. В., оспорва процесния ел. фиш и претендира за неговата отмяна. Претендират се разноски.

Въззиваемата страна, изразява писмено становище за неоснователност на така депозираната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява следното:

На 06.03.2021 г. в 18:43 часа, на Републикански път II-64, км.49+800, към с. Труд, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак B26 /60 км./ е било извършено нарушение за скорост с л.а. „Мазда 6“ с рег. № ****, установено и заснето с АТСС „CORDON-M“2 MD1196, като при разрешена скорост от 60 км/ч. е установена скорост от 97 км/ч., след отчитане на

толеранс на измерената скорост от минус 3 км/ч. или превишение на разрешената скорост с 37 км/ч. По делото е установено, че собственик на горепосоченото МПС е Г. Н. В.. За така констатираното нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 189, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е бил издаден обжалваният ел. фиш, с който на Г. Н. В. е наложена глоба от 300 лева.

Тази фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства по делото, които съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се ползват с доказателствена сила и които съдът възприема и кредитира като обективни и непротиворечиви.

Горната фактическа обстановка обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което същата е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, които за пътно превозно средство от Категория Б за населеното място е 50 км. ч., извън населено място – 90 км. ч., а по автомагистрала – 130 км. ч., а според ал. 2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП (*в редакцията □ към датата на извършване на нарушението*), за превишаване на разрешената скорост извън населено място от 31 до 40 km/h се предвижда глоба в размер на 300 лв. Следователно, деянието, за което е наложено на административно наказание е обявено от закона за **наказуемо**.

При извършената служебната проверка Съдът констатира, че обжалваният ел. фиш съдържа реквизитите по чл. 189, ал. 4 ЗДвП – посочени са данните за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срокът, сметката

или мястото на доброволното ѝ заплащане. От представените по делото доказателства се установява, че електронният фиш е бил **издаден и връчен по установения за това в закона ред.**

Правилно е било преценено и че за процесното нарушение следва да бъде ангажирана отговорността на Г. Н. В. в качеството му на **собственик на МПС**, с което е извършено заснетото нарушение така. В тази връзка следва да се посочи, че по делото не са налице данни процесното МПС да е било управлявано от друго лице, различно от неговия собственик, но така или иначе от страна на жалбоподателя не са въведени такива твърдения, нито пък данни да е спазила процедурата по чл. 189, ал. 5 ЗДвП – при изрично указана такава възможност в самия ел. фиш. В качеството си на собственик жалбоподателят е бил длъжен да спази реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Съгласно цитираната норма *при издаден електронен фиш, собственикът на заснетото МПС в 14-дневен срок от получаването на фиша заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на МПС. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение.* В процесния случай липсват доказателства, а всъщност дори и твърдения жалбоподателят да е представил Декларация по смисъла на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, с което да обоснове отпадане на отговорността си. Последното от своя страна обуславя извода, че правилно същият, като собственик на процесното МПС, с което е било извършено нарушението, е бил привлечен към отговорност.

В случая са налице всички кумулативно предвидени в Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. изисквания за законосъобразност на използването на мобилно техническо средство за видеоконтрол.

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство, представляващо мобилна система за видеоконтрол.

Техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото **Удостоверение за одобрен тип средство за измерване.**

Техническото средство е преминало през последваща метрологична проверка, което е видно от представения **Протокол за проверка на мобилна система за видеоконтрол.** Последното обосновава и неоснователността на

направеното в този смисъл възражение.

По преписката е приложен снимков материал, от който се установяват **точните дата, място и посока на движение** на автомобила, неговия регистрационен номер и географските координати на разположение на техническото средство и на регистриране на **нарушението**.

Спазени са изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. като надлежно е попълнен **Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система**.

Налице са и доказателства за действието **на поставен пътен знак В26** в процесния участък въвеждащ 60 км./ч. ограничение на скоростта. Последното се установява също от приложения по преписката Протокол за използване на АТСС. В тази връзка следва да се посочи, че съдът не споделя изложените в жалбата възражения относно неспазена процедура по поставяне на процесния знак, което следвало да обоснове незадължителност на поставения пътен знак. Безспорен факт е, че такъв знак е имало към датата на нарушението. Несъмнено същият е обслужвал общественополezni цели по осигуряване на безопасността на участниците в движението по пътищата, поради което и доколкото по делото не са налични доказателства, че този знак е бил поставен в нарушение на закона, наведеното в този смисъл възражение следва да се оцени като неоснователно. В тази връзка следва да се посочи, че наличието на пътни знаци по пътищата отворени за движение се контролира от съответни държавни структури, като тяхна е отговорността да следят спазването на процедурите по поставянето и премахването на пътните знаци и този контрол не може да се осъществява инцидентно от съда в производство от типа на настоящето. По преписката не са налице доказателства, които да опровергават факта на действието на пътен знак В26 към датата на нарушението, нито такива, че наличният такъв знак е поставен в резултат на криминален акт по смисъла на чл. 344, ал. 1 и ал. 2 НК. От друга страна наличието му се установява с приложения по преписката Протокол, поради което водачите на МПС са били длъжни да съобразяват поведението си с него. Ето защо съдът не възприема съображенията, изложени в жалбата, насочени към отпадане на отговорността на жалбоподателя, поради ненадлежно поставен пътен знак.

Електронният фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити, като в същия точно и изчерпателно са посочени фактическите признаци на деянието: на 06.03.2021 г. в 18:43 часа, на Републикански път II-64, км.49+800, към с. Труд, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак B26 /60 км./ е било извършено нарушение за скорост с л.а. „Мазда 6“ с рег. № ****, установено и заснето с АТСС „CORDON-M“2 MD1196, като при разрешена скорост от 60 км/ч. е установена скорост от 97 км/ч., след отчитане на толеранс на измерената скорост от минус 3 км/ч. или превишение на разрешената скорост с 37 км/ч. Изрично е посочена нарушената правна норма чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал.1 ЗДвП, която се явява коректната правна квалификация. Посочени са и правните признаци на нарушението: при разрешена извън населено място скорост 60 км/ч. е допуснато наказуемо превишение на скоростта от 37 км/ч.

Изложената в Електронния фиш фактическа обстановка се доказва от приложената по административната преписка **фотоснимка**, съдържаща и рег. номер на автомобила, с който е извършено нарушението. В тази връзка следва да се посочи, че правилно е приложен и законово установения толеранс от 3 км.ч. като от измерената скорост са извадени 3 км/ч толеранс в полза на водача. Налице е следователно пълно съответствие.

В електронния фиш изрично е посочено и коректното основание, на което се ангажира отговорността на жалбоподателя, а именно чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП.

Наложеното наказание точно съответства на предвиденото в чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, като предвидената в закона **глоба** е в абсолютно установен размер, което препятства възможността за ревизирането му.

Санкционираното нарушение разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност на деяния от този вид, поради което приложение **не може да намери и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН**.

С оглед крайния изход на делото и предвид направеното в този смисъл искане, в полза на въззиваемата страна следва да се присъди и юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 63, ал. 5 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид

дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната норма предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност. Съдът като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и че дейността на юрисконсулта на ОД на МВР в настоящото производство се изразява единствено в писмено становище относно законосъобразността на ел. фиш и основателността на депозираната жалба, намира, че в полза на ОД на МВР Пловдив следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в предвидения в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ минимум, а именно 80.00 лева.

Поради горните мотиви, Пловдивският районен съд, XXV н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 4581314 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който Г. Н. В., ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 189, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е санкциониран с „глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лв., за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Г. Н. В., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОД на МВР Пловдив сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл. XII АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____